

- Κόρη μ' ἐγώ μ' ὁ ἄντρας σου, ἐγώ 'μαι κι' ὁ καλός σου.
 — Πές μου σημάδια τοῦ σπητιοῦ ρ' ἀνοίξω ράμπης μέσα.
 — "Ἐχεις μηλιά στήν πόρτα σου καὶ κλίμα στήν αὐλή σου,
 Κάμνει σταφύλι ροζακί, κάμνει κρασί μοςχάτο.
 — Αὐτά, ξέρε μου, ξέρουν τα ξέρουν τα κ' οἱ γειτόνοι.
 Πές μου σημάδια τοῦ σπητιοῦ ρ' ἀνοίξω ράμπης μέσα.
 — "Ἐχεις μηλιά στήν πόρτα σου καὶ κλίμα στήν αὐλή σου,
 Χρυσὴ καρτήλα κρέμεται στὴ μέση τοῦ σπητιοῦ σου.
 — Αὐτά, ξέρε μου, ξέρουν τα ξέρουν τα κ' οἱ γειτόνοι.
 Πές μου σημάδια τοῦ κορμιοῦ ρ' ἀνοίξω ράμπης μέσα.
 — "Ἐχεις ἐληὰ στὸ μάγονλο κ' ἐληὰ στήν ἀμοσχάλη.
 κ' εἰς τὸ δεξί σου τὸ βυζὶ μικρὴ δαγκαματίτσα.
 — Καλῶς τὰ ρόδα τοῦ Μαριοῦ καὶ τὰ κουτσια τοῦ κρίνου
 Καλῶς τὸν Κωσιαντῖνὸ μου ὅπου τὸν ἐπεθύμουν.

K. N. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΛΣΑΒΙΑ

"Η

Η ΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΑΒΑΙΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

ΕΚ δὲ τῶν ἐν ταῖς βίβλοις αὐτῶν μνημονευομένων ἀνδρῶν τυγχάνει καὶ ὁ Σολομών, υἱὸς Δαβὶδ, περὶ τοῦ ὁποίου διηγοῦνται διάφορα μυθολογήματα, παρὰ τῶν Μωαμεθανῶν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰλημμένα.

Τὴν δὲ μάλλον ἐξέχουσιν θέσιν μεταξὺ τῶν παρ' αὐτοῖς μνημονευομένων ἀνδρῶν τυγχάνει ὁ «Ichou» ἥτοι ὁ Ἰησοῦς, ὃν νομίζουσιν ἐξάδελφον πρὸς μητρὸς τοῦ Ἰωάννου, σύγχρονον δ' αὐτοῦ ὑπάρξαντα. Λέγουσι δέ, ὅτι καθάπερ ἡ δεξιὰ χεὶρ δεῖται τῆς ἀριστερᾶς, οὕτω καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδεῖτο τοῦ Ἰησοῦ πρὸς συντέλεσιν τοῦ ἔργου, δι' ἑπερ ἐκλήθη· ὅθεν ἀνάγκη ἦν, ἵνα ᾧσι σύγχρονοι. Ἡ δὲ περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ δοξασία αὐτῶν ὁμοιοτάτη οὖσα πρὸς τὴν περὶ τοῦ Ἰωάννου ἔχει, ὡς ἐξῆς:

Προσκαλεσάμενος ὁ «Μουροddαρθούτου» ἐν τῶν τριακοσίων καὶ ἐξήκοντα οὐρανίων προσώπων «Chichalom Ζ.βοῦ» καλούμενον, ὃν δὲ τῆς τάξεως τοῦ «Mandodati» πατρὸς τοῦ Ἰωάννου, ἔδωκεν αὐτῷ εἰς συνοδίαν δύο ἀγγέλους καὶ διέταξεν αὐτόν, ἵνα πορευθεὶς πρὸς τὸν «Ρουhouδαρχχοῦτου» βασιλέα τοῦ «Οὐλαμ Dahchouchou», διαδιδάσῃ αὐτῷ τὴν διαταγὴν αὐτοῦ, ὅπως ἐλθὼν παρουσιασθῇ πρὸς αὐτοῦ. Τοῦ δὲ «Chichalom Ζιβοῦ» ἀνακοινώσαντος τὴν διαταγὴν, ἐλθὼν ὁ «Ρουhouδαρχχοῦτου» παρουσιά-

σθη πρὸς τοῦ «Μουροddαρθούτου», ὅστις ἀνήγγειλεν αὐτῷ, ὅτι ἐμελλεν, ἵνα γεννηθῇ αὐτῷ υἱὸς ἐπὶ τῆς γῆς, οὗ ἔσται τὸ ὄνομα «Ἰησοῦς». Τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, πῶς τοῦτο ἦν δυνατόν, ἀπ' οὗ οὗτος δὲν διέμενεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ «Μουροddαρθούτου» ἀπεκρίνατο, ὅτι ἐμελλεν, ἵνα γεννήσῃ αὐτόν, καθ' ὃν τρόπον ὁ «Mandodati» ἐγέννησε τὸν Ἰωάννην, ἥτοι διὰ τῆς ἐπιψιθυρίσεως μυστηριωδῶν τινῶν λέξεων, τὰς ὁποίας ἤθελε διδάξῃ αὐτῷ, ἐπὶ ὕδατος, ἐξ οὗ ἐμελλεν, ἵνα ποτίσῃ κόρην τινὰ παρθένον Μαριάμ καλουμένην, ἐν Ἱεροσολύμοις διαμένουσαν, ἀδελφὴν δὲ τῆς «Ἰνοchoi» μητρὸς τοῦ Ἰωάννου τυγχάνουσας, ἥτις παραχρῆμα ἤθελε συλλάβῃ, καὶ μετὰ ταῦτα γεννήσῃ τὸν Ἰησοῦν, τὸν μέλλοντα αὐτῷ υἱόν. Ὁ δὲ «Ρουhouδαρχχοῦτου» ἔπραξεν, ὡς ἐπέταξεν αὐτῷ ὁ «Μουροddαρθούτου», καὶ καταβάς εἰς Ἱεροσόλυμα εὑρε τὴν Μαριάμ ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ ὕδρευομένην, καὶ ἐν τῇ ἡμα ἐπεψιθύρισε τοὺς ὑπαγορευθέντας αὐτῇ μυστηριώδεις λόγους ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἐξ οὗ πιούσα ἡ Μαριάμ συνέλαβε. Μετὰ δὲ ἑννέα μῆνας, ἑννέα ἡμέρας, ἑννέα ὥρας καὶ ἑννέα λεπτά ἐγέννησε τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς μαιεύσαντος τοῦ «Ζαηρηλ Λαλάτου», ὡς καὶ κατὰ τὴν τοῦ Ἰωάννου γέννησιν. Γεννηθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς παραχρῆμα ἤρξατο λαλῶν, ὥσπερ τέλειος ἀνὴρ. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι χρηματισθέντες κατ' ὄναρ περὶ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἐλθόντες ἤρξαντο ἀποτείνοντες πρὸς αὐτὸν ποικίλας ἐρωτήσεις, ὁ δὲ ἐξήγει αὐτοῖς πᾶν ὅ,τι ἠρώτων. Ἐν τῇ μεταξὺ δὲ ἠρώτησαν αὐτόν· τί πρέπει νὰ πράττῃ ὁ ἀνθρωπος, ἵνα ᾧ τέλειος; Ἡ δ' ἀπάντησις αὐτοῦ ἦτο· ὅτι πρέπει νὰ ἀπέχῃ τοῦ γάμου. Μετὰ πάροδον δὲ δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ μετηνέχθη ἐπὶ τοῦ δένδρου «Mahζίου», ἐκ τοῦ γάλακτος τοῦ ὁποίου ἐτρέφετο ἐπὶ τινα χρόνον. Εἶτα ἐδιδάχθη ἐκ τῶν γνώσεων ἐκείνας, αἵτινες ἦσαν αὐτῷ ἀπαραίτητοι. Μετὰ δέκα δὲ ἐτῶν διαμονὴν ἐν τῇ Πα-

ραδείσῃ, ὁ πατήρ αὐτοῦ παραλαβὼν αὐτὸν ἐπανήγαγεν εἰς τὴν γῆν, καὶ παραδούς αὐτὸν τῷ Ἰωάννῃ εἶπεν αὐτῷ: οὗτος τυγχάνει ὁ ἐδδομος υἱός μου, ἁγιάσον λοιπὸν αὐτὸν διὰ τοῦ βαπτίσματος· τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξηφανίσθη.

Προσελθόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὸν Ἰωάννην, ἵνα βαπτισθῇ, ὁ Ἰωάννης ἠρνήθη φέρων ὡς λόγον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἡμαρτε ζητήσας, ἵνα θέσῃ τέρμα εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους, καθ' ὅτι ἐπέβαλλε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἀγαμίαν. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ: τί φροντίζεις περὶ τῶν ἀγάμων ἐκείνων; ἄφες αὐτοὺς ἵνα καῶσι τῷ πυρὶ τῆς Γεέννης, σὺ δὲ βάπτισόν με. Ὁ Ἰωάννης ὁμῶς ἐπέμενε ἀρνούμενος καὶ εἶπεν: Οἱ ἄλλοι λαλήσουσι, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψουσι, καὶ τῶν κωφῶν τὰ ὦτα διανοιχθήσονται, ἡ δὲ ἀγάμος γυνὴ ἐπανακτήσεται τὴν παρθενίαν πρὶν ἢ βαπτισθῆς σύ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο εἰπὼν: εἰ μὲν ἐγκρίνεις με ἄξιον τοῦ βαπτίσματος βάπτισόν με, εἰ δὲ μὴ ἐξάλειψον τὸ ὄνομά μου ἐκ τῆς βίβλου τῆς εἰμαρμένης, ἔνθα τυγχάνω καταγεγραμμένος μεταξύ τῶν βεβαπτισμένων. Τοῦτο δὲ εἰπόντος ἔπεσε πρὸ τοῦ Ἰωάννου χάρτης ἐκ μέρους τοῦ «Ἀουαθάρ», ἐν ᾧ ἦσαν γεγραμμένοι αἱ ἐξῆς δύο λέξεις «Καθίρα Ζούη», ἧτοι βάπτισον τὸν σεβάσιμον. Τότε ὁ Ἰωάννης μὴ δυνηθεὶς νὰ ἀντιστῇ πλέον, πάραυτα ἐβάπτισε τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. Καὶ ἐν τῷ ἅμα κατήλθεν ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν ὁ πατήρ αὐτοῦ «Ρουθουδαχχοῦ» ἐν εἶδει περιστερᾶς, μεταμορφωθείς ὕστερον εἰς σχῆμα σταυροῦ, δηλῶν διὰ τούτου τὸ εἶδος τοῦ θανάτου, ὅπερ ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς, ἵνα ὑποστῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὴν σταύρωσιν διατείνονται οἱ Σαδαῖοι, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι νεκρὸν ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, καθ' ὅτι πρὶν ἢ ὑψώσωσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἀπεχωρίσθη τῆς σαρκὸς ἡ ψυχὴ αὐτοῦ λέγοντος: μηδεὶς ἐκδικήσῃ τὸ αἷμά μου παρὰ τῶν σταυρωτῶν μου, διότι ἐγὼ ἐπανακάμπτω εἰς τὴν γῆν θέλω λάβει ἐκδίκησιν αὐτὸς δι' ἐμαυτόν.

Ἡ δὲ δευτέρα καθόδος αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν μέλλει νὰ γίνῃ κατὰ τὴν συντέλειαν τῶν αἰώνων. Κατελθὼν δὲ θέλει ἐγκαθιδρύσει πανταχοῦ τὸ ἴδιον αὐτοῦ θρησκευμα, πρὸ τοῦ ὁποῖου θέλουσιν ἐξαφανισθῇ καταργούμενα πάντα τὰ λοιπὰ πλὴν τοῦ τῶν Σαδαίων, ὅπερ θέλουσιν οὗτοι διατηρήσει ἀρνούμενοι, ἵνα ἀσπασθῶσι τὸ θρησκευμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς θέλει κατευθυνθῇ πρὸς αὐτοὺς ἐμφανιζόμενος ἐν τινι τόπῳ «Ἀλ'ιμάρα» καλούμενῃ, κειμένη δὲ ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου. Τότε οἱ Σαδαῖοι θέλουσιν ἐξέλθει ἀπαξάπαντες εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ, μεγάλας τιμὰς αὐτῷ ἐπιδαφιεύοντες, καὶ κατασπαζόμενοι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Θέλουσι δὲ ὁμώσει αὐτῷ, ὡς βασιλέα πάσης τῆς οἰκουμένης τελείαν ὑπακοήν, πλὴν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς θέλει ἐξασκῆσαι βίαν κατ' αὐτῶν, καὶ μεταχειρισθῇ αὐτοὺς λίαν αὐστηρῶς πιέζων καὶ καταθλίβων αὐτούς. Τότε αὐτοὶ θέλουσιν ἐξορκίσει αὐτὸν ἐν ὀνόματι τοῦ βαπτίσματος, ὅπερ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἰωάννου, ἵνα εἴπῃ αὐτοῖς τὴν ἀλήθειαν, εἰς ὅ,τι θέλουσιν ἐρωτήσῃ

αὐτόν, ὁ δὲ ἐμνύει αὐτοῖς. Καὶ τότε ἐρωτήσουσιν αὐτόν: ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀσπασθῇ τὸ δόγμα αὐτοῦ, ἀρά γε θὰ ἐδάπτειζεν αὐτοὺς ἐν τῷ ποταμῷ, ὡς πράττουσιν οὗτοι, ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ, ὡς πράττουσιν οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ; Ὁ δὲ θέλει δηλώσει αὐτοῖς, ὅτι βαπτίσει αὐτοὺς ἐκτὸς αὐτοῦ, καθ' ὃν τρόπον βαπτίζουσιν οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἀκούοντες τοῦτο θέλουσιν ἐπιμείνει εἰς τὴν ἀρνήσιν αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς θέλει ἀπειλήσει αὐτοὺς, ἔάν μὴ ὑπακούσωσι, ὅτι θέλει ἐξολοθρεῦσει αὐτούς, ἀπαξάπαντας. Τότε αὐτοὶ θέλουσιν ἀνοίξει τὰς βίβλους αὐτῶν, καὶ δείξει αὐτῷ χωρίον τι, ἐν ᾧ ἀναφέρεται, ὅτι παντὸς Σαδαίου ἀποκαλυπτομένου πρὸ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα φρονέσῃ αὐτόν, ἡ ψυχὴ θέλει μεταβῇ εὐθὺς εἰς τὸν κόσμον τῶν φώτων, χωρὶς νὰ κρατηθῇ ἐν τοῖς «Ματαρουθάτ», καὶ παραχρῆμα πάντες οἱ Σαδαῖοι ἀποκαλύπτονται τείνοντες αὐτῷ τοὺς τραχήλους, ἵνα θανατώσῃ αὐτούς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς βλέπων τὴν πρᾶξιν ταύτην αὐτῶν θέλει ἀφήσει αὐτοὺς ἐλευθέρους, ἵνα διατηρήσωσι τὸ θρησκευμα αὐτῶν.

Μετά τινα δὲ χρόνον ὕστερον θέλουσιν ἐξαφανισθῇ πάντες οἱ Σαδαῖοι ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀλλοιωθησομένων πάντων τῶν ποσίμων ὑδάτων, ποικίλοις δὲ χρώμασι χρωματισθησομένων, οὕτως, ὥστε πάντες οἱ κάτοικοι τῆς γῆς πίνοντες ἐξ αὐτῶν θέλουσιν ἀπολέσει τὴν γονιμότητα αὐτῶν, καὶ διακοπῇ οὕτως ἡ τεκνοποίησις. Καὶ τότε θέλει κατέλθει ὁ «Ἰουάρ Ζιβού» εἰς τὴν μεταξύ Βοσόρας καὶ Περσίας κειμένην ἐπαρχίαν «Ἀλαχούαζ», συνοδευόμενος ὑπὸ πάντων τῶν ἐν ἀγαμίᾳ ἀποθανόντων Σαδαίων τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ κόσμῳ τῶν φώτων, ἢ ἐν τοῖς «Ματαρουθάτ», συμπεριλαμβανομένου μεταξύ αὐτῶν καὶ τοῦ «Σηθηλ»· τοῦτους δὲ πάντας συζεύξει γυναῖξιν, ὥς θέλει κομίσει ἐκ τοῦ «Μαχοῦνη Κόχου». Τότε δὲ θέλουσιν ἐπανέλθει τὰ ὕδατα εἰς τὸ πρότερον χρῶμα καὶ τὴν προτέραν φύσιν αὐτῶν, καὶ θέλουσι πληθυνθῇ οἱ Σαδαῖοι λίαν. Ἐπειτα θέλουσι διαφθαρεῖ καὶ πάλιν τὰ ὕδατα καὶ διακοπῇ ἡ τεκνοποίησις καὶ αὐτῶν τῶν Σαδαίων, ἐξ οὗ θέλει ὑπερενταθῇ ἐπὶ τοσοῦτον ἡ τῶν ἀνδρῶν γυναικομανία, οὕτως ὥστε νὰ καταστήσωσι κοινὰς τὰς γυναῖκας μεταξύ αὐτῶν. Ὁμοίως δὲ θέλει ὑπερενταθῇ ἡ πρὸς τὴν τεκνοποίησιν μανία τῶν γυναικῶν, οὕτως ὥστε, ὁσάκις ἀκούσωσι, περὶ τινος νεογεννήτου παιδίου, κἂν ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς τῆς γῆς, θέλουσιν ἀφίπτασθαι τρόπον τινὰ καθ' ὁμάδας πρὸς αὐτὸ φιλονεικοῦσαι περὶ αὐτοῦ, οὕτως ὥστε νὰ διαμελισθῇ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τότε δὲ ὁ «Μουροddar-hούτου» διατάξει τὸν «Ἀουαθάρ» καὶ τὸν «Φαταhίλ», ἵνα μεταστῶσιν ἑκάτερος τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἐπανακάμπτοντες εἰς τὰ βασίλεια αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν φώτων, συμπεριλαμβανόντες μετ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ὑπολειπομένας ἐν τοῖς «Ματαρουθάτ» ψυχάς, ἐξ οὗ θέλει καταργηθῇ τοῦ λριποῦ ὁ Ἄδης. Ἐἵτα κελεύσει ὁ «Φαταhίλ» τὸν «Hιουn'ί Ζιβού», ἵνα διατάξῃ τοὺς ἀγγέλους τοὺς ἱσταμένους ἐπὶ τῶν ταμείων τῶν ἀνέμων, ἵνα ἐξαπολύσωσι τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, οἵτινες θέλουσι πνεύσει βιαίως κατὰ λίαν φοβερὸν τρό-

πον, καταστρέφοντες πᾶν τὸ προστυχὸν ταῖς πνοαῖς αὐτῶν. Καί τότε θέλουσιν ἀποπτῆ οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ αἰθέρῃ, καὶ θέλουσιν ἐγκαταλήψει τὰ σώματα αὐτῶν αἱ ψυχαὶ μεταβαίνουσαι ἅπασαι εἰς τὸν κόσμον τῶν φώτων.

‘Ο δὲ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ οἱ λοιποὶ πλανῆται, οἵτινες τυγχάνουσι τέκνα τῆς «Ροιάια» θέλουσι μεταβῆ εἰς τὸν «Οὐλαμι Dlahchούχου». Οἱ δὲ λοιποὶ ἀστέρες οἱ ἑσπερημένοι ζωῆς θέλουσι σαλευθῆ ἅπαντες ἐκ τῶν θέσεων αὐτῶν καὶ ἐμπέσει εἰς τὸ μηδέν. Οἱ δὲ ἑπτὰ οὐρανοὶ θέλουσι διπλωθῆ, ὡς χάρτης, ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου, καὶ θέλουσιν εἰσελθεῖ ἐντὸς τοῦ λάρυγγος τοῦ «Οὐρ». Τότε δὲ θέλει ἀνακράξει ὁ «Hiou’l Ziθου» διὰ τοῦ ὑψηλοτέρου τόνου τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐπιτάσσων τῇ «Οὐρ», ἵνα τιναχθῇ. ‘Ο δὲ τινασόμενος θέλει διαρραγῆ εἰς δύο, αἱ δὲ ἑπτὰ γαῖαι πεσοῦσαι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ θέλουσι καταστῆ καὶ πάλιν ποσότης τις χοδὸς καὶ ὕδατος, ὡς ἦσαν πρὸ τῆς δημιουργίας.

* *

Αὕτη εἶναι ἡ περίληψις τοῦ προμνημονευθέντος περὶ Σαβαίων συγγράμματος, περιέχουσα τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ δόγματος αὐτῶν. Τὰ δ’ ἐν τῇ ρηθέντι συγγράμματι ἐκτιθέμενα τυγχάνουσι κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν εἰδότεων τὰ ὀρθότερα καὶ ἀκριβέστερα ἐξ ὧν ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπιστημόνων περὶ τοῦ θέματος τούτου ἐγράφησαν, καθ’ ὅτι ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰς πληροφορίας αὐτοῦ ἠρύσατο ἐκ στόματος υἱοῦ τινος τῶν Σαβαίων ἱερέων, καὶ δὴ ὑποψηφίου εἰς τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα παρ’ αὐτοῖς, ἀσπασμένου δὲ ὕστερον τὸν χριστιανισμόν, αὐτὸς οὗτος πλείστα τῶν ἐν τῇ συγγράμματι αὐτοῦ ἐκτιθεμένων ἀναδιφήσας ἐξηκρίβωσεν ἐξ αὐτῶν τῶν βιβλίων αὐτῶν, τὴν ἀλήθειαν ἐξ αὐτῆς τῆς πηγῆς ἀρυσάμενος, πράξις, ἥτις τιμᾷ αὐτὸν λίαν ἐμφαίνουσα αὐτὸν ὡς παράδειγμα ἐπαινετῆς φιλεργίας καὶ ἀξιοζήλου φερεπονίας, καὶ ζήσεως ἀόκνου ὑπὲρ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἀγνώστου.

Ἐγὼ δὲ μεταφέρων τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος περίληψιν χάριν τῶν ἐριτίμων ἀναγνωστῶν τῆς φιλότατης μοι «Νέας Ζωῆς» νομίζω, ὅτι ἔστω καὶ κατ’ ἐλάχιστον προσφέρω ὑπηρεσίαν τινὰ τοῖς οὕτως ἢ ἄλλως ὀρεγομένοις τοῦ εἰδέναι.

Ἀρχιμ. ΗΛΙΑΣ ΔΙΠ

ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΝΑ

Δὲν ἀνεπαύθη ἐπὶ τῶν δαφνῶν ἅς ἀφθόνως ἔδρεψε πέρυσι μὲ τὴν «Κατοχὴν» του — ἦν ἐνθουσιωδῶς ἐχειροκρότησε τὸ φιλόμουσον κοινὸν τὴν πόλεώς μας — ὁ διαπρεπὴς ἐν Ἀθήναις λόγιος κ. Γεράσιμος Βώκος καὶ νέας ἐπιτυχίας κατάγει ἐφέτος μὲ τὸ νέον πατριωτικὸν ἔργον του, τὸ «Εἰκοσιένα». Ἐξ αὐτοῦ ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς Ε΄ καὶ τελευταίας πράξεως τὸν μονόλογον τῆς Πριγκηπίσσης Μουρούζης.

ΠΡΑΞΙΣ Ε΄. — ΣΚΗΝΗ Θ΄.

[Ἡ Ἀκρόπολις μετὰ τὴν ἀνακῆουξιν τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος. Φαίνεται ὁ Ναὸς τῆς Ἀπτερου Νίκης. Εἶναι πρωτὶ, τὸ φῶς χαμογελαῖ καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀπλώνει τὴν κατανάλαν ὀπτασίαν του. Ἀόρατος μουσικὴ ἀκούεται].

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΟΥΡΟΥΖΗ. — Ὡ θεῖον φῶς, ὅπως σὲ εἶδαν τὰ ἴδια τὰ μάτια τοῦ Προμηθέως, θάλασσα γαλανὴ μὲ τ’ ἀναρίθμητα χαμόγελα, πόσον εἰσθε τώρα ὠραιότερα ἀνάμεσα εἰς τοὺς παλμούς τῆς ἐλευθερίας ζωῆς!... Ὅμοια κι’ ἐκεῖνος σὰς ἐλαχτάρισε καὶ ὁμοία σὰς εἶδαν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν μαρτυρίων τὰ πολυδάκρυτα ὄμματα μυριάδων Ἑλλήνων!... Ναὲ, ποῦ ἀνάμεσα εἰς τὸν οὐρανόν, τῶν θεῶν εἶσαι ἀληθινὴ κατοικία, μόνον τὸ ἰδικόν σου θαῦμα ἐπρεπε νὰ νεκρώσῃ τὴν βέβηλον χεῖρα τῶν σκληρῶν ἀνθρώπων... Ἀλλ’ ἰδοὺ καὶ πάλιν τὰ ἐνδοξά σου ἐρείπια. ἀνώτερα τοῦ χρόνου καὶ τῶν καταστροφῶν, συναρμολογοῦν εἰς τὸν γαλανὸν αἰθέρα τὴν αἴulon ὀπτασίαν τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ἐπανέρχεται νὰ λατρεύσῃ τὸ θαῦμα... (παύσις) ὦ! πόσον εἶμαι κουρασμένη, πόλους μακρινούς δρόμους δὲν διέτρεξα ἕως ὅτου νὰ φθάσω ἕως ἐδῶ... Τὰ δάκρυα, αἱ ἰκεσίαι, ὁ πόνος ἦσαν τὰ ὅπλα μου καὶ ἐφ’ ὅσον ἡ μοῖρα μὲ ἐσπρωχνε ν’ ἀντικρύσω συμφέροντα, τὰ δάκρυά μου ἔρρευσαν ὡς κρουνοί, αἱ ἰκεσίαι μου ἐγέμισαν μὲ σπαρακτικὰς κραυγὰς τὸν αἰθέρα καὶ ὁ πόνος ἐξέσχισε τὴν τρυφερότητα τῆς καρδιάς μου... Μία μοῦ ἔμεινε παρηγορία, ὅτι τῆς κατατρεγμένης μητέρας εὐρήκα πιστὰ καὶ εὐγνώμονα τέκνα. Φιλολεύθερα πνεύματα κάτω ἀπὸ τὰ δάση τῆς Τευτονίας ἐπανεῖλθαν τὰ θούρια τοῦ Τυρταίου, ἀπὸ τὰς ἀκτὰς τῆς Βρετανίας εἶδομεν τὸν ξανθὸν ποιητὴν νὰ φθάνῃ μέχρῃς ἡμῶν, ἀπὸ τὴν χώραν τὴν πέραν τοῦ Ρήνου εὐγενεῖς ἦλθαν μαχηταὶ καὶ παρὰ τὰς τιμίας καὶ ἐνδόξους αὐτὰς φάλαγγας χιλιάδες καρδιῶν μακρόθεν ἐπαλλον μαζὺ μας καὶ ἡ Μοῦσα πολύγλωστος τὰς αὐτὰς ἐνέπνευσεν ἀρμονίας εἰς τὰ ἔργα τῆς τέχνης... Ἀλλὰ πόσον ταῦτα πάντα ἦσαν ἀνωφελῆ, ἐφ’ ὅσον ἡ διαχείρισις μικρῶν συμφερόνων ἐπνιγε κατ’ ἀνάγκην τὴν φωνὴν τῆς καρδιάς τῶν λαῶν... Καὶ ἐπρεπε κρουνοὶ δακρύων νὰ χυθοῦν καὶ ποταμοὶ ἀθῶου αἵματος νὰ πλημμυρῇσιν τὴν χώραν, διὰ νὰ λάμψουν αἱ φλόγες τῆς ἐκδικήσεως εἰς τὸ Ναυαρίνον... .

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΩΚΟΣ